

MUNICIPAL PÀG. 3

**L'oposició
pressiona Trias**
Motius de discòrdia:
pressupostos,
terrasses i ordenances

FIRES PÀG. 4 i 5

**Obre les portes
el Meeting Point**
Finançament i
oferta immobiliària

INFRASTRUCTURES PÀG. 7

**Estació de l'AVE
a Girona, a l'abril**
Estrena de l'accés
i de la línia
Barcelona-Perpinyà

GENT PÀGS. 8 i 9

**Zeta-Jones,
novetat a 'Red 2'**
Una pel·lícula
d'agents de la CIA

viure

Dijous, 18 octubre 2012

LA VANGUARDIA

DAVID AIROB

Solidaritat. En cinc anys de crisi la societat ha afinat els mecanismes d'auxili, recíprocament i discretament, per contrarestar les ineficiències del sector públic

L'amic invisible

● Mentre que el sector públic està en fallida, els ciutadans amplien els mecanismes de solidaritat tot i les dificultats

JAUME V. AROCA
Barcelona

“Si vols fer bé aquest reportatge, vés-te'n a la fleca del teu barri. Segur que hi trobaràs algun cas de solidaritat individual i silenciosa, però molt efectiva”. El director de comunicació de la Creu Roja, Óscar Velasco, està convençut que, en realitat, les organitzacions d'ajuda humanitària com la seva només tutel·len una part dels mecanismes de què se serveix la

societat contra la crisi. “Al carrer, allà hi ha les millors experiències”, conclou. Amics invisibles que ajuden.

Velasco té raó. “Dues vegades per setmana hi ha una senyora que deixa el pa pagat i una veïna ve a buscar-lo”, explica Luisa, dependenta d'una fleca del carrer Ausiàs March, a l'Eixample de Barcelona. “Et pago la barra, em diu; i jo ja sé què he de fer. Aquí es queda fins que ve l'altra senyora. Em sembla –afegeix la Lluï-

sa– que ho està passant fatal perquè té nens”.

Una barra de pa. Una família que paga la part de la beca de menjador que no pot acabar de pagar una altra, un majorista d'hortalisses de Mercabarna que lliura 1.200 quilos de patates al Banc dels Aliments i que no vol saber res de cap mena de notorietat pública...

El 2007, en el declivi dels anys de l'exuberància econòmica, tot el país estava convençut que el

sentit del bé comú havia desaparegut. Tanmateix, passats cinc anys consecutius de cataclismes econòmics, de pèrdua de llocs de feina i de fallida del sector públic, s'evidencia que la percepció que aquells valors s'havien extingit no coincidia amb la realitat. Almenys, no del tot.

La darrera entrega de l'enquesta d'hàbits de vida de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropol-

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

vivirvip.com

Powered by LetsBonus

LA VANGUARDIA

67% Dte. A descansar! Renova't amb un circuit spa

Compra un pla de 73€ per només

24€

Apunta't gratis a

www.vivirvip.com

Viu la teva ciutat amb descomptes de fins el **70%**.

L'AMIC INVISIBLE AMICS, CONEGUTS, VEÏNS... LES XARXES INFORMALS CONTRA LA POBRESA

17-O Dia internacional per a l'Eradicació de la Pobresa

Una celebració crítica

Institucions, sindicats i organitzacions d'ajuda humanitària van celebrar ahir el dia internacional per a l'Eradicació de la Pobresa. La Taula del Tercer Sector va tancar la campanya "Suma't" per animar a l'afiliació les organitzacions socials a la recerca de més recursos. Càritas va fer una crida a totes les esglésies perquè repiquessin les campanes contra la pobresa. Els partits polítics i sindicats també van

utilitzar aquesta jornada reivindicativa per recordar els efectes de les polítiques de retallades i alguns, per reclamar que es posi al dia la renda mínima, la concessió de la qual a les famílies sense ajuts està pràcticament congelada. També les organitzacions no governamentals van protestar contra la severa reducció de la cooperació internacional. Fins a l'inici de la crisi aquesta era l'única ajuda humanitària.

Quatre donants anònims

Temps, menjar, diners...

■ Sense cognoms ni noms corporatius, les quatre petites històries que hi ha a continuació corresponen a persones que desenvolupen anònimament alguna mena d'acció solidària sense cap notorietat pública. En els quatre casos, la seva disposició o la de les empreses per a les quals treballen els han posat en contacte amb organitzacions no governamentals com Càritas o el Banc dels Aliments. Hi ha milers de persones com elles.

María 30 anys

Voluntària. Barcelona

Des del 2004 dedica unes quantes hores de la setmana a cuidar-se de l'Isabel, una dona cega

■ La María va un parell de dies a la setmana a casa de la Isabel, una dona que als cinquanta anys es va quedar cega i viu sola en un modest pis del barri de la Bonanova de Barcelona. Ella viu al districte de Sarrià-Sant Gervasi i cada dilluns la visita. Ocasionalment, hi va també el cap de set-

mana. Li regala temps i l'escolta. Ella i les treballadors de serveis socials que la van a veure tres cops per setmana són el seu suport principal encara que, explica la María, "sovint m'explica a mi més coses que no pas a elles, de manera que quan sorgeix algun problema jo faig de mitjanera. Aviso serveis socials i els explico què li passa". La María assegura que ha acabat construint una relació especial amb ella i que també la va tenir amb l'úni-

El ciutadà reemplaça l'Estat de benestar

» VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

tans de Barcelona, els resultats de la qual es van conèixer la setmana passada, confirma aquesta idea: la xarxa d'ajuda propera, familiars, veïns, amics i coneguts segueix funcionant encara amb alguns canvis respecte a l'anterior mostra de l'enquesta datada el 2006. Mentrestant, el sector públic perd pes com a via d'auxili davant l'adversitat. Si fa sis anys era poc significatiu, ara encara ho és més.

Els resultats d'aquest sondeig descriu la fortalesa decreixent de l'associacionisme, específicament a la regió metropolitana de Barcelona amb l'excepció de les organitzacions de solidaritat, les

ta de les organitzacions no governamentals.

Però en realitat el gruix de la xarxa invisible, els donants silenciosos, apareixen sobretot en un altre lloc d'aquesta mateixa enquesta: més del 90% dels ciutadans sondejats assegura disposar de familiars o coneguts pròxims a qui recórrer quan falla alguna cosa.

El 92% podria recórrer a aquests recursos en cas de patir una malaltia o un problema afectiu i un 91% troba ajuda en aquesta xarxa en cas de patir problemes econòmics. D'aquests, només un 2,9% aniria en primera instància al sector públic. Fa sis anys, a l'anterior enquesta, la hipòtesi de recórrer al sector públic sumava el 5,6%.

Sergio Porcel, director del sondeig, considera poc rellevant l'evolució de les dades comparades amb el 2006, però, tanmateix, crida l'atenció sobre l'escassa confiança cap al públic que expressen les dues dades. "La fe dels ciutadans cap al seu entorn familiar és potser el resultat de la debilitat del sector públic", adverteix. I subratlla que en plena crisi aquesta fe "té com a conseqüència la precarització de determinats sectors que han de compartir els seus recursos". Porcel assenyala en aquest sentit els pensionistes, que ara, sovint, suporten la família.

Sebastià Sarasa, sociòleg de la Universitat Pompeu Fabra, especialitzat en assumptes relacionats amb la pobresa i que també ha participat en el

ENQUESTA METROPOLITANA

S'ha reduït el nombre de militants de partits i es manté el de socis d'oenagés

SECTOR PÚBLIC

El 92% confia en primera instància en la xarxa familiar si necessita ajuda

no governamentals i ecologistes, que mantenen ara exactament la mateixa quota (un 6,7% dels enquestats a la regió metropolitana) que fa sis anys.

El nombre de ciutadans que asseguruen estar vinculats a alguna associació disminueix en termes globals, però resulta especialment rellevant comprovar com l'afiliació a partits polítics i organitzacions sindicals ha caigut en aquests darrers anys (del 8,3 al 6,2) i ara ja se situa per so-

ca familiar directa de la Isabel, una monja que va morir ara ja fa uns quants anys.

Xavier 34 anys

Pastisser de Barcelona

Lliura 4 caixes de brioixeria i pastissos cada dia al Banc dels Aliments

■ Cada dia a primera hora del matí una camioneta del Banc dels Aliments va a buscar a una de les dues pastisseries de l'empresa en la qual treballa en Xavier unes quatre caixes on s'ha guardat tota la brioixeria que no s'ha venut el dia anterior. “Jo crec que fem això des de sempre”, explica en Xavier. “Són productes excedents,

que no s'han venut i que estan en perfecte estat. L'opció és lliurar-los al Banc o tirar-los, i això sí que seria inadmissible. Des de sempre hem tingut clar que el menjar no es llença”. En Xavier explica que utilitzen el Banc perquè és la manera més eficient de resoldre el problema dels excedents i perquè, “segurament això (no malbaratar els excedents) s'ha fet tota la vida. La diferència és que abans portàvem el menjar a un centre o una associació del barri (una de les pastisseries és a la Rambla); ara hi ha una organització que et facilita la feina i tens la seguretat que el que dones s'utilitzarà per a una bona finalitat”.

Josep Maria 62 anys

Barcelona. Economista

Dóna 50 euros al mes a un programa infantil de Càritas

■ Des de fa anys, la família d'en Josep Maria col·labora amb un programa d'ajuts de l'Església a Llatinoamèrica. Un sacerdot d'una parròquia obrera els va informar del programa internacional i des d'aleshores hi col·laboren aportant una petita quantitat de diners. Tanmateix, fa uns mesos van decidir ampliar l'ajuda, aquest cop per a un programa infantil de Càritas. “La meua dona va suggerir que si estàvem ajudant gent de fora no tenia sentit que, ara que les coses estan tan malament aquí, no fèssim el mateix a casa”, explica. Aquest donant està convençut que si no fos per aquestes petites aportacions les coses serien molt pitjor. “És evident que l'Estat no pot amb tot, i menys encara la Generalitat, que ja saps com està”. En Josep Maria assegura que en el seu entorn hi ha molta gent que col·labora voluntàriament amb programes solidaris, i recorda que la seva generació és avui el suport de les generacions següents, cada vegada més precaritzades.

Albert 52 anys

Treballador d'una empresa làctia de la Garrotxa

Entrega 2.000 caixes de iogurts al Banc dels Aliments cada mes

■ Cada mes, la companyia de l'Albert, una cooperativa de productes lactis de la comarca de la Garrotxa, distribueix prop de 2.000 lots de iogurts entre els bancs d'aliments de Barcelona i Girona. “Es tracta de productes que tenen la caducitat més ajustada o que tenen alguna mena de problema d'etiquetatge però que són perfectament útils per al consum”, explica. De nou, com en el cas del pastisser de Barcelona que distribueix els seus croissants, es tracta de no malbaratar el menjar. “Fem el que es fa a qualsevol casa amb el menjar”, diu. La cooperativa en la qual treballa l'Albert des de fa deu anys sempre ha tingut un fort perfil social. De fet, a la fàbrica donen feina a molts discapacitats psíquics de la zona de Girona. “Som una empresa social i, per tant, la nostra feina en aquest camp forma part de la nostra rendibilitat com a companyia”.

Rebuig de tota l'oposició als pressupostos de Trias

AGUSTÍ ENSESA

La normativa sobre les terrasses es vol unificar, encara que amb excepcions

Els lavabos i el dret d'admissió, a debat

■ Sònia Recasens ha obert negociacions amb la resta de grups per aconseguir l'aprovació de la nova ordenança de terrasses de la ciutat. Aquest projecte del govern municipal pretén unificar les normatives vigents, i sovint discrepants, que regulen les terrasses als districtes de la ciutat. La

norma fixa uns paràmetres generals tot i que els grups de l'oposició municipal consideren que el projecte de normativa preveu massa excepcions.

L'element més controvertit d'aquesta nova ordenança no és el que fa referència a la disposició de les terrasses, sinó a l'obligació per a

tots els bars amb terrassa de cedir lliurement l'ús dels lavabos. El sector de l'hostaleria està obertament en contra d'aquesta proposta que ahir va ser debatuda en la comissió d'Economia. El Partit Popular va reclamar a l'Ajuntament que rectifiqui per respectar el dret d'admissió dels locals.

Trias no té ara com ara cap suport per tirar endavant el pressupost ni les ordenances fiscals

LLUÍS SIERRA
Barcelona

PSC, PP i ICV-EUiA van donar ahir un simple “coneixement” al projecte de pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona que va presentar, en forma d'informe, la tinenta d'alcalde Sònia Recasens. Un “coneixement” que era tota una insubordinació al govern de l'alcalde Xavier Trias, perquè van rebutjar fer cap valoració o comentari sobre el projecte.

L'alcalde ja s'ha fet a la idea que, per aquest camí, els comptes per a l'any 2013 seran una pròrroga de les d'aquest exercici. “No s'acabarà el món” (si hi ha pròrroga pressupostària), va dir ahir l'alcalde en una entrevista radiofònica.

Poc després, Recasens rebia el segon important revés de la tarda, quan PSC i ICV-EUiA votaven contra la proposta d'ordenances fiscals (taxes i impostos municipals), el PP demanava que les retessin (i si no, avançava el seu vot contrari) i Unitat per Barce-

lona feia reserva de vot. Els pressupostos es presentaven a la comissió d'Economia com un informe, i no com un dictamen a votar, com s'ha fet sempre. Posats a votació, haurien estat àmpliament derrotats perquè fins ara CiU no ha negociat els comptes amb cap grup municipal. Els portaveus Jordi William Carnes (PSC), Xavier Mulleras (PP) i Joaquim Mestre (ICV) van explicar després, fora de la comissió, que el govern ni tan sols no ha demanat una reunió negociadora a cap

L'alcalde no descarta la pròrroga pressupostària i afegeix que “no s'acabarà el món”

grup. Carnes va reclamar al govern Trias que s'ajusti als tràmits legals i presenti el projecte en forma. “No estem disposats a un caixa o faixa formal”, va dir el que va ser tinent d'alcalde d'Economia. Mulleras, en la mateixa línia, va instar al govern “que presenti els veritables pressupostos, i no faci maniobres de distracció”. Per l'edil popular, Trias ha estat incapaç de buscar suports als pressupostos, i “encara que està en la minoria més gran,

actua com si tingués majoria absoluta”.

Mestre va jutjar que el govern municipal plantejava ahir una simple “actuació publicitària per amagar que no està en condicions d'aprovar els pressupostos” i que no ha tingut “ni un gest, cap interès a aconseguir ni l'abstenció d'un grup”.

Només el republicà Jordi Portabella va entrar a valorar el projecte, sense afegir-se a la insubordinació, que, segons va dir, ningú de la resta de l'oposició no li havia explicat amb temps. L'edil republicà va fer tanmateix una forta crítica al projecte assenyalant que és un pressupost “massa submis a la legislació estatal, a la llei d'Estabilitat Pressupostària” i va insistir en la poca entitat de les inversions.

Convergència i Unió, malgrat el mal panorama que té davant, no llança la tovallola, almenys formalment. Xavier Trias va dir ahir que continuaran intentant una majoria. Sònia Recasens va fer una reiterada apel·lació a l'oposició per “no bloquejar l'acció del govern” i va arribar a agrair el comportament dels grups (sobre els pressupostos), que, interpreta, permet “iniciar un període per parlar”. Ara, el projecte ha de tornar, ja com a dictamen a votar, a la comissió municipal (al novembre) per arribar després al plenari.

comitè científic de l'enquesta llança la qüestió central d'aquest debat: “La pregunta és si aquesta xarxa informal, familiar, veïnal i voluntària és suficient i, per exemple, l'experiència dels Estats Units ens diu que no ho és. No ho és perquè pot ser que sigui suficient per a determinats col·lectius però no és igualitària. No totes les persones i totes les famílies disposen d'una xarxa que els aculli. De manera que sí, potser ajuda alguns, però els que no tenen aquest suport pateixen molt més”. Per Sara la solidaritat individual és un èxit però no una garantia.●

CREIEU QUE LA CRISI FA MÉS SOLIDARI EL CIUTADÀ?
lavanguardia.es/participacion